
Ana Stojanović

Uticaj vrste i inteziteta povezanosti prideva na njihovu reprodukciju

U radu je ispitan uticaj vrste i inteziteta povezanosti prideva na njihovu reprodukciju. U istraživanju je učestvovalo 60 ispitanika srednjoškolskog uzrasta, koji su, podeljeni u četiri grupe, učili po 20 parova prideva. Parovi prideva su u svakoj grupi bili povezani različitim tipom veze: antonimi, sinonimi, rime, i nepovezani. Za sve prideve određen je stepen učestalosti susretanja sa njima, dok je za antonime i sinonime variran i stepen povezanosti. Rezultati su pokazali da stepen učestalosti susretanja sa pridevom i stepen povezanosti prideva mogu predvideti da li će odgovor ispitanika biti tačan ili ne, sa pouzdanošću od 62%.

Uvod

Antonimija je termin koji se odnosi na sve tipove semantičkih suprotnosti, dok sinonimija predstavlja odnos između leksičkih jedinica koje su po značenju indentične ili vrlo slične, ali se razlikuju po svom obliku (Kristal 1988). Dakle, sinonimi su reči koje su semantički bliske (npr. imućan – bogat), dok su antonimi reči koje su takođe povezane semantički, ali u suprotnom smeru jer su im značenja opozitna (npr. nizak – visok).

U psiholingvistici postoji interesovanje da se istraže kognitivni mehanizmi koji su uključeni u obradu semantičkih odnosa, kao što su oni između sinonima i antonima, zbog značaja njihovih odnosa u samom jeziku. Pošto se antonimi i sinonimi u jeziku lako mogu razlikovati, oni predstavljaju pogodne kandidate za ispitivanje uticaja semantičkih odnosa između parova reči na njihovu kognitivnu obradu, pamćenje i reprodukciju. Jedno od takvih istraživanja (Vaughan *et al.* 1982) pokazuje da se vreme prepoznavanja razlikuje u zavisnosti od toga da li je potrebno da ispitanik prepozna antonim ili sinonim, gde stepen njihove povezanosti nije kontrolisan. Ispitanici su imali zadatak da prepoznaju da li prikazana reč, koja je najčešće bila pridev, predstavlja antonim ili sinonim u odnosu na reč koja je prikazana jednu sekundu ranije. Rezultati su pokazali da je za prepoznavanje antonima reakciono vreme bilo duže, što se može objasniti

Ana Stojanović
(1995), *Stanoja
Glavaša 58, Užice,
učenica 4. razreda
Užičke gimnazije u
Užicu*

*MENTOR: Filip
Nenadić, Filozofski
fakultet Univerziteta u
Novom Sadu*

pretpostavkom da su za prepoznavanje različitih semantičkih odnosa zaduženi različiti kognitivni procesi (Vaughan *et al.* 1982).

Druga istraživanja koja se bave procesom kodiranja reči zasnivaju se na pretpostavci da su reči u čovekovo memoriji predstavljene kao kompleksi različitih odlika (Nelson i Brooks 1974). Ove odlike mogu se empirijski identifikovati kao grafičke, fonetske, asocijativne, semantičke, ali i kao bilo koje druge diskriminativne karakteristike. Jedno takvo istraživanje pokazuje da u uspešnosti prepoznavanja ranije prikazanih reči glavnu ulogu nema vrsta već intenzitet njihove međusobne povezanosti (Nelson i Brooks 1974). Drugim rečima, na uspešno prepoznavanje nije uticalo da li su date reči semantički povezane kao sinonimi ili povezane fonetski kao rimovane reči, gde rima predstavlja glasovno podudaranje poslednjih slogova što dovodi do toga da zvuče slično (Klajn i Šipka 2008). Rezultati su pokazali da ukoliko su reči jače povezane, imajući bliže značenje ili više zajedničkih slogova, lakše će se pamtili i bolje prepoznavati. U ovom istraživanju nisu korišćeni antonimi kao reči koje takođe poseduju semantičku povezanost.

Postoje i različite teorije koje pokušavaju da objasne kako se organizuju pojmovi u dugoročnoj memoriji. Prema modelu šireće aktivacije Kolinsa i Loftusove (Collins i Loftus 1975, prema Kostić 2010) relativna pozicija pojma određena je jačinom semantičke veze sa ostalim pojmovima. To su pokazali i rezultati jednog eksperimenta u kom je od ispitanika zahtevano da se prisete određenog pojma uz pomoć datih kategorija, gde su ispitanici bili uspešniji ukoliko im se navede kategorija koja preciznije opisuje pojam, a zatim i pridev ili početno slovo (Freedman i Loftus 1971). Dakle, u zadacima verifikacije sporiju reakciju izazivaju pojmovi koji su semantički slabije povezani, odnosno poziciono udaljeniji. Autori ovakve rezultate objašnjavaju uz pomoć pomenutog modela šireće aktivacije u kome je jačina semantičke povezanosti direktno proporcionalna stepenu aktivacije pojmova, a obrnuto proporcionalna vremenu verifikacije.

U navedenim istraživanjima od ispitanika je zahtevana rekognicija ili prepoznavanje, što predstavlja postupak za procenu upamćenog gradiva u kome se ispitaniku izlažu jedinice starog, ranije naučenog gradiva, i jedinice novog, a njegov zadatak se sastoji u prepoznavanju poznatih (starih) jedinica. U našem istraživanju se zahteva reprodukcija koja pretpostavlja ponovno oživljavanje u svesti ranije doživljenog sadržaja, pa bi se test slobodne reprodukcije zasnivao na prisećanju jedinica sadržaja koji se prethodno učio, bez obzira na redosled njihove prezentacije u fazi učenja. Obično su procene o količini zapamćenog gradiva dobijene testom reprodukcije niže od onih dobijenih testom prepoznavanja, jer ispravna reprodukcija zahteva mnogo više od ispravnog prepoznavanja (Žiropađa 2012).

U prethodnim istraživanjima ispitivan je efekat samo semantičke povezanosti, pa su upoređivani antonimi i sinonimi, ili efekat fonetske i semantičke povezanosti, pa su upoređivani sinonimi i rime. U našem istraživanju razmatra se uticaj i različitih tipova semantičke povezanosti i uticaj fonetske povezanosti, odnosno koriste se i antonimi i sinonimi i rime, pri čemu je spitivano koliko se uspešno pamte parovi prideva u zavisnosti od vrste njihove povezanosti i intenziteta njihove povezanosti.

U istraživanju čiji su rezultati pokazali značajnu razliku u brzini reakcije zavisno od toga da li se prepoznaje antonim ili sinonim (Vaughan *et al.* 1982), nije kontrolisan stepen povezanosti reči, dok je taj stepen kontrolisan u istraživanju u kome su upoređivani efekti semantičke i fonetske povezanosti (Nelson i Brooks 1974). S obzirom da se u našem istraživanju osim tipa veze kontroliše i stepen povezanosti prideva, a u skladu sa modelom šireće aktivacije, može se pretpostaviti da će na uspešnost reprodukovanja prideva znatno uticati stepen njihove povezanosti, a neće uticati tip povezanosti.

Metod

Uzorak. Uzorak je prigodan i sastoji se od 60 ispitanika srednjoškolskog uzrasta, pri čemu su oba pola jednako zastupljena. Pritom, svi ispitanici su govornici srpskog jezika.

Stimulusi. Stimuluse čine četiri liste parova prideva koje se međusobno razlikuju po tipu povezanosti. Svaka lista sadrži 20 parova prideva. Pritom, parovi koji predstavljaju antonime i sinonime međusobno se razlikuju po intezitetu povezanosti, što je regulisano uz pomoć Asocijativnog rečnika (Piper *et al.* 2005). Ovaj rečnik je konstruisan tako što je od ispitanika zahtevano da kažu svoju prvu asocijaciju na datu reč, pa sadrži informacije o učestalosti javljanja određenih reči uz onu zadatu. Liste prideva koje su ispitanici učili zajedno sa stepenom njihove povezanosti nalaze se u prilogu 1. Takođe je registrovan i stepen učestalosti susretanja sa datim pridevom. On je određen pomoću upitnika koji je popunilo 136 ispitanika oba pola srednjoškolskog uzrasta, na kojem su ispitanici ocenjivali stepen u kom se u svakodnevnom životu susreću sa datim pridevom na skali od 1 (veoma retko) do 7 (veoma često). Tabela sa stepenom učestalosti ovih prideva nalazi se u prilogu 2.

Varijable. U ovom istraživanju postojale su tri nezavisne varijable. Prva je tip veze koja ima četiri grupe – antonimi, sinonimi, rimovane reči i kontrolna grupa (parovi prideva koji nisu povezani ni semantički ni fonetski). Druga je stepen povezanosti prideva u grupama koje su učile antonime i sinonime (varijabla numeričkog tipa), a koji je uzet iz Asocijativnog rečnika (Piper *et al.* 2005). Treća nezavisna varijabla (numeričkog tipa) predstavljala je stepen učestalosti susretanja sa pridevom. Zavisna varijabla bila je broj tačno zapamćenih i reprodukovanih parova prideva.

Postupak. Svaka grupa od 15 ispitanika dobila je listu od 20 parova prideva, odštampanih na papiru. Jedna grupa je učila listu sinonima, druga listu antonima, treća je učila prideve koji se rimuju i četvrta je učila kontrolnu grupu prideva koji nisu povezani kao u prethodne tri grupe, već su nasumično sastavljeni u parove. Svi pridevi su bili ispisani jednakim, velikim slovima. Zadatak ispitanika bio je da za 7 minuta zapamte što više parova, bez obzira na redosled u kom su parovi prideva bili postavljeni. Nakon toga ispitanici su proveli 45 minuta u relativno aktivnom misaonom angažovanju prilikom prisustvovanja predavanju ili školskom času da bi se

izbegao uticaj ponavljanja prideva u sebi. Zatim se od ispitanika zahtevalo da reprodukuju zapamćene parove prideva pišući ih na papir u roku od 3 minuta. Vreme za učenje i reprodukovanje prideva određeno je na osnovu pilot istraživanja u kome je učestovalo nekoliko ispitanika koji su prošli kroz celu proceduru. Svaki par prideva koji je bio reprodukovan onako kako je bio izložen prilikom učenja, nezavisno od toga koji je napisan na levoj ili desnoj strani, prihvatao se kao tačan.

Rezultati

Podaci dobijeni testom reprodukcije obrađeni su jednosmernom analizom varijanse u kojoj je postojala jedna kategorička nezavisna varijabla i jedna zavisna varijabla. Nezavisnu varijablu predstavljao je tip veze između prideva, dok je zavisna varijabla bila broj tačno reprodukovanih parova prideva. Ovom analizom nisu dobijene statistički značajne razlike između različitih grupa.

Podaci dobijeni sa upitnika za procenu stepena susretanja sa svakim pridevom posebno su obrađivani uz pomoć logističke regresione analize. Ovom analizom se utvrđuje da li se na osnovu prediktorskih varijabli mogu predvideti vrednosti kriterijumske varijable. U ovom slučaju prediktorske varijable su bile jedna kategorička varijabla – tip veze, i dve kontinuirane varijable – stepen povezanosti i stepen susretanja sa pridevom, dok je kriterijumska varijabla predstavljala tačnost odgovora u grupama koje su učile antonime i sinonime. Ova analiza je pokazala da se na osnovu stepena povezanosti između dva prideva može predvideti da li će odgovori biti tačan ili ne, i to sa pouzdanošću od 62.5% (tabela 1).

Tabela 1. Predviđanje tačnih odgovora na osnovu tipa veze, stepena povezanosti i stepena susretanja sa pridevom

	B	S. E.	d. f.	Sig.
Tip veze	-0.161	0.170	1	0.346
Stepen povezanosti	0.006	0.001	1	0.000
Stepen učestalosti susretanja sa pridevom	0.020	0.086	1	0.819
Konstanta	-0.418	0.320	1	0.192

S obzirom da uticaj stepena učestalosti susretanja sa pridevima nije pokazao značajnost u logističkoj regresionoj analizi, urađena je regresiona analiza gde je prediktor bio stepen učestalosti susretanja sa pridevom, a kriterijumska varijabla stepen povezanosti prideva. Ovom analizom se ispitalo da li se na osnovu stepena učestalosti susretanja sa pridevom može predvideti stepen povezanosti među njima. Rezultati regresione analize su pokazali da je korelacija između prediktorske i kriterijumske varijable pozitivna i iznosi 0.54, i izdvajaju se one vrednosti stepena povezanosti prideva na čiji varijabilitet ne utiče stepen učestalosti susretanja sa

pridevom. Nove vrednosti stepena povezanosti prideva u daljem tekstu biće označene kao čist stepen povezanosti prideva.

Druga logistička regresiona analiza ima kao kriterijumsku varijablu takođe tačnost odgovora za antonime i sinonime, dok su prediktorske varijable tip veze, stepen učestalosti susretanja sa pridevom i čisti stepen povezanosti prideva (tabela 2).

Tabela 2. Predviđanje tačnih odgovora na osnovu tipa veze, čistog stepena povezanosti i stepena susretanja sa pridevom

	B	S. E.	d. f.	Sig.
Tip veze	-0.161	0.170	1	0.346
Čist stepen povezanosti	0.006	0.001	1	0.000
Stepen učestalosti susretanja sa pridevom	0.247	0.073	1	0.001
Konstanta	-0.418	0.320	1	0.192

Rezultati ove analize pokazuju da čist stepen povezanosti prideva ima statističku značajnost pri predviđanju da li će odgovor biti tačan ili ne. Iako je procenat tačnosti predviđanja ostao isti kao i u prvoj logističkoj regresiji, takvo predviđanje se u dugoj logističkoj regresiji može izvršiti ne samo na osnovu čistog stepena povezanosti prideva, već i na osnovu stepena učestalosti susretanja sa pridevom.

Diskusija

Jedno od pitanja koje je postavljeno u ovom istraživanju je koliko će uspešno ispitanici pamtili i reprodukovati prideve u zavisnosti od tipa povezanosti među njima. Rezultati nisu pokazali statistički značajne razlike. Drugim rečima, ne možemo reći da reprodukovanje tačnih ili netačnih odgovora, ukoliko stepen povezanosti prideva nije kontrolisan, zavisi od toga da li je pred ispitanika postavljen zadatak da uči antonime, sinonime, rimovane reči ili, pak, prideve koji nisu ni semantički ni fonetski povezani.

Na početku istraživanja postavljena je hipoteza da na uspešnost reprodukovanja prideva utiče stepen njihove povezanosti, a ne utiče tip povezanosti. Sa takvom hipotezom slažu se rezultati prve logističke regresione analize koji su pokazali da stepen u kom su dva prideva međusobno povezana može da predvidi da li će se taj par prideva zapamtiti i kasnije ispravno reprodukovati. Ova analiza je rađena samo na grupi antonima i sinonima jer su jedino za njih postojali podaci o stepenu međusobne povezanosti. Sa druge strane, stepen u kome su ispitanici ocenili da se susreću sa određenim pridevom nije pokazala sposobnost da predvidi da li će odgovor biti tačan ili ne ukoliko se u analizi doda kao prediktor i stepen povezanosti prideva.

Da bi se ispitalo zašto stepen učestalosti susretanja sa pridevom ne pokazuje značajnost, dok statistička značajnost postoji za stepen povezanosti prideva, urađena je regresiona analiza, da bi efekat stepena po-

vezanosti prideva bio izdvojen i da bi se dobile vrednosti koje ne sadrže u sebi i onaj deo varijabilnosti za koji je zapravo zaslužan stepen učestalosti susretanja sa pridevom. U ovoj analizi je dobijena pozitivna korelacija između ove dve varijable. Takva korelacija se može objasniti pretpostavkom da se sa pridevima koji su međusobno povezani uglavnom i češće susrećemo u svakodnevnom životu. Takođe, postavlja se pitanje da li postoji mogućnost da se stepen povezanosti prideva može nekim delom svesti na stepen susretanja sa pridevima, jer učestalo susretanje sa pridevom može dovesti do njegovog jačeg vezivanja uz neki drugi pridev. U prilog ovakvom pitanju ide i način na koji je meren stepen povezanosti prideva, a to je preko frekvenci javljanja prvih asocijacija na zadati pridev. Dakle, postoji određena mogućnost da su ispitanici koji su učestvovali u oformljavalju Asocijativnog rečnika (Piper *et al.* 2005), iz kog su uzeti podaci o stepenu povezanosti prideva, kao svoje prve asocijacije na zadatu reč uglavnom navodili one reči sa kojima se generalno češće susreću u svakodnevnom životu.

Druga logistička regresiona analiza je pokazala da se, ukoliko je jedan od prediktora čist stepen povezanosti prideva, dobija da i stepen učestalosti susretanja sa pridevom ima sposobnost predviđanja tačnosti odgovora, ali i stepen povezanosti prideva kao samostalna vrednost može predvideti tačnost odgovora.

U prethodnim istraživanjima koja su pokazala da na uspešno prepoznavanje utiče stepen povezanosti reči nije kontrolisan stepen susretanja sa tim rečima (Nelson i Brooks 1974). Ovaj problem bi se mogao ispitati u istraživanju koje bi variralo stepen povezanosti prideva dok je stepen učestalosti susretanja sa pridevom konstantan, i obrnuto. Rezultati takvog istraživanja bi pokazali u kojoj meri su pridevi sa višim stepenom međusobne povezanosti ujedno i oni koji su nam poznatiji, odnosno oni sa kojima se i češće susrećemo u svakodnevnom životu.

Zaključak

Prilikom predviđanja uspešnosti pamćenja parova prideva, značajnim su se pokazali stepen učestalosti susretanja sa pridevom i intezitet povezanosti između prideva. Na osnovu stepena povezanosti između dva prideva može se predvideti da li će odgovori biti tačan sa pouzdanošću od 62%. Ispitivanjem uticaja tipa povezanosti prideva na njihovu reprodukciju nije dobijena statistički značajna razlika između različitih grupa.

Ovakvi rezultati navode na zaključak da prilikom pamćenja verbalnog materijala naš kognitivni sistem više uzima u obzir intezitet međusobne povezanosti prideva i stepen u kom se svakodnevno susrećemo sa njima, nego semantičku povezanost između reči. U skladu sa ovakvim rezultatima je model šireće aktivacije po kome na brzinu obrade različitih pojmova utiče njihova relativna pozicija, pa samim tim i stepen njihove međusobne povezanosti.

Literatura

- Freedman J. L., Loftus E. F. 1971. Retrieval of words from long-term memory. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, **10** (2): 107.
- Klajn I., Šipka M. 2008. *Veliki rečnik stranih reči i izraza*. Novi Sad: Prometej
- Kostić A. 2010. *Kognitivna psihologija*. Beograd: Zavod za udžbenike
- Nelson D., Brooks D. 1974. Relative effectiveness of rhymes and synonyms as retrieval cues. *Journal of Experimental Psychology*, **102**: 503.
- Kristal D. 1988. *Enciklopedijski rečnik moderne lingvistike*. Beograd: Nolit
- Piper P., Dragičević R., Stefanović M. 2005. *Asocijativni rečnik srpskog jezika*. Beograd: Beogradska knjiga
- Reber A. S., Reber E. S. 2010. *Rečnik psihologije*. Beograd: Službeni glasnik
- Vaughan J., Sherif K., O'Sullivan R., Herrmann D., Weldon D. 1982. Cortical evoked responses to synonyms and antonyms. *Memory & Cognition*, **10**: 225.
- Žiropađa Lj. 2012. *Uvod u psihologiju*. Beograd: Čigoja štampa

Ana Stojanović

Effects of the Type and Intensity of Correlation Between Adjectives on their Reproduction

The paper investigates the impact of the type and intensity of correlation between adjectives on their reproduction. The study included 60 subjects of secondary school age, who were divided into four groups and studied 20 pairs of adjectives. Pairs of adjectives in each group were linked to a different type of connection (antonyms, synonyms, rhymes, incoherent). All the adjectives had a determined incidence rate of encounters with them, while the antonyms and synonyms varied in degree of connection.

To predict the performance of remembering pairs of adjectives, with a reliability of 62%, it is significant to know the incidence rate of encounters with adjectives and the degree of connection between them, but there was no statistically significant difference between the different groups when examining the impact of type of correlation between adjectives.

These results suggest that when remembering verbal material, our cognitive system takes into account the intensity of the relationship between adjectives and the degree to which we encounter them, rather than different types of semantic connections between words.

In line with these results, there is a spreading-activation theory by which the speed of processing different concepts is affected by their relative positions and the level of their interconnection.

Prilog 1

Tabela 1. Lista parova prideva koji predstavljaju sinonime.

Pridev	Sinonim	Učestalost pojavljivanja sinonima uz dati pridev*
IMUĆAN	BOGAT	370
BESAN	LJUT	231
MUDAR	PAMETAN	187
SAVREMEN	MODERAN	163
NIZAK	MALI	152
JAK	SNAŽAN	118
OGROMAN	VELIKI	81
SUROV	OKRUTAN	58
TOPAO	VRUĆ	56
SREĆAN	VESEO	39
HRABAR	SMEO	38
ZLATAN	VREDAN	31
RAZUMAN	NORMALAN	29
JEFTIN	LOŠ	28
BEO	ČIST	27
NEŽAN	MIO	25
DOBAR	FIN	24
MOĆAN	SILAN	24
RUŽAN	GADAN	23
GLUP	TUPAV	18

* Prikazane frekvence su dobijene na uzorku od 600 učesnika (Piper *et al.* 2005).

Tabela 2. Lista parova prideva koji predstavljaju antonime

Pridev	Antonim	Učestalost pojavljivanja antonima uz dati pridev*
NIZAK	VISOK	243
DOBAR	LOŠ	229
JEFTIN	SKUP	143
RUŽAN	LEP	130
GLUP	PAMETAN	121

BEO	CRN	84
JAK	SLAB	84
SREĆAN	TUŽAN	46
NEŽAN	GRUB	42
RAZUMAN	LUD	7
TOPAO	MLAK	7
SAVREMEN	STAR	6
BESAN	MIRAN	6
HRABAR	PLAŠLJIV	6
ZLATAN	RĐAV	2
IMUĆAN	BEDAN	1
MOĆAN	NEJAK	1
MUDAR	PROST	1
OGROMAN	MALEN	1
SUROV	MEKAN	1

* Prikazane frekvence su dobijene na uzorku od 600 učesnika (Piper *et al.* 2005).

Tabela 3. Lista parova prideva koji predstavljaju rime

Pridev	Rima
BEO	CEO
BESAN	TESAN
MOĆAN	VOĆAN
NEŽAN	OTEŽAN
RAZUMAN	BEZUMAN
RUŽAN	TUŽAN
SAVREMEN	POVREMEN
TOPAO	OPAO
ZLATAN	ZNATAN
GLUP	TUP
IMUĆAN	NEMOĆAN
JAK	MLAK
MUDAR	VEDAR
NIZAK	MRZAK
OGROMAN	SKROMAN
SREĆAN	POVEĆAN
DOBAR	MODAR
HRABAR	BISTAR
JEFTIN	VLADIN
SUROV	JALOV

Tabela 4. Lista parova prideva koji nisu povezani

Pridev	Pridev
BEO	DUG
BESAN	VISOK
DOBAR	CRN
GLUP	ZELEN
HRABAR	OKRUGAO
IMUĆAN	DRVEN
JAK	KRATAK
JEFTIN	DALEK
MOĆAN	PLAV
MUDAR	VESEO
NEŽAN	DEBEO
NIZAK	VUNEN
OGROMAN	JESTIV
RAZUMAN	METALAN
RUŽAN	MEKAN
SAVREMEN	STAKLEN
SREĆAN	VODEN
SUROV	BLIZAK
TOPAO	TANAK
ZLATAN	TAČAN

Prilog 2

Lista prideva sa stepenom učestalosti susretanja sa njima. Podaci su dobijeni na uzorku od 136 ispitanika.

Pridev	Stepen učestalosti susretanja	Pridev	Stepen učestalosti susretanja	Pridev	Stepen učestalosti susretanja
LEP	6.01	SNAŽAN	3.99	SUROV	2.96
DOBAR	5.93	VRUĆ	3.99	OKRUTAN	2.95
PAMETAN	5.70	PLAV	3.72	VOĆAN	2.92
NORMALAN	5.68	MOĆAN	3.71	STAKLEN	2.84
SKUP	5.55	BLIZAK	3.68	ZLATAN	2.80
LUD	5.54	SLAB	3.67	JESTIV	2.79
GLUP	5.41	MIRAN	3.59	POVREMEN	2.70
DEBEO	5.26	HRABAR	3.58	SMEO	2.68
VISOK	5.13	CEO	3.58	OKRUGAO	2.66
SREĆAN	5.11	NEŽAN	3.53	DRVEN	2.65
LJUT	5.10	GADAN	3.53	NEMOĆAN	2.64
RUŽAN	5.00	SAVREMEN	3.51	IMUĆAN	2.63
MODERAN	4.92	PROST	3.51	MIO	2.61
JEFTIN	4.88	DALEK	3.50	VLADIN	2.55
VELIKI	4.84	DUG	3.49	TUP	2.50
BOGAT	4.81	BISTAR	3.47	VODEN	2.50
LOŠ	4.81	TOPAO	3.40	METALAN	2.47
NIZAK	4.76	MUDAR	3.34	MALEN	2.45
TUŽAN	4.76	VEDAR	3.33	MODAR	2.42
VESEO	4.72	RAZUMAN	3.27	SILAN	2.22
ČIST	4.69	KRATAK	3.25	OTEŽAN	2.18
MALI	4.65	TESAN	3.24	MRZAK	2.10
VREDAN	4.50	BEDAN	3.21	MLAK	2.09
FIN	4.49	TANAK	3.19	VUNEN	2.08
JAK	4.24	TUPAV	3.19	ZNATAN	2.01
BESAN	4.24	BEO	3.18	RĐAV	1.87
STAR	4.24	MEKAN	3.17	OPAO	1.86
TAČAN	4.21	POVEĆAN	3.10	BEZUMAN	1.70
OGROMAN	4.15	ZELEN	3.08	NEJAK	1.59
CRN	4.02	PLAŠLJIV	3.07	JALOV	1.54
SKROMAN	3.99	GRUB	3.03		

